

ПРЕДИМСТВА И НЕДОСТАТЪЦИ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ

Аргументите за задължително гласуване: това е най-доброто средство за борба с ниска избирателна активност и неравната избирателна активност и това е относително евтино средство. И така никаква свобода на мисълта, изразяването или участието са застрашени; нито хората са третирани по никакъв начин, който не е морално оправдан. Освен това, тъй като по същество негласуващите са паразити спрямо усилията на другите и защото една демократична избирателна система е изключително ценна за колективно благо¹, то се оправдава предотвратяването на този паразитизъм чрез принуда, ако е необходимо. Обосновката за задължителното гласуване е демократична и трябва ясно да бъде разграничима от авторитарните или тоталитарни алтернативи.

Връзката между задължително гласуване и социално демократичната политика е по-спекулативна и несигурна, както Lijphart подсказва. Тези парадигматични случаи на социална демокрацията - Швеция, Норвегия и Финландия² - нямат задължително гласуване и наистина, изглежда, че страдат от същите притеснения за намаляващата избирателна активност и безразличие към основните политически партии, които създават проблеми в страните с повече свободен пазар като САЩ и Великобритания³. Освен това, докато Холандия е имала задължително гласуване, една от причините за отказ е именно вярата, че практиката е недемократична⁴. Следователно, изглежда да има малко афинитет между социалната демократична политика и задължителното гласуване. Нито има някаква теоретична причина връзката да е здрава. Избирателите не винаги гласуват в техен собствен интерес – за добро или лошо - така, че от факта, че социалдемократите приемат, че тя би била в интерес на социално слабите да гласуват „лявото”, то това не показва начинът, по който социално слабите ще гласуват, когато те гласуват. Така че, с дължимото уважение към експертизата Lijphart, аз не споделям оптимизма си относно вероятните модели на глас на негласуващите. Вместо това аз се страхувам, че ако избирателите не могат спонтанно да разберат защо гласуват за социалдемократическа партия или най-близкия ѝ еквивалент, принудата за избирателна активност е малко вероятно да направи ситуацията по-проста.

Всъщност, данните показват, че задължителното гласуване не прави нищо друго освен, че увеличава избирателна активност - и в действителност повдига въпроси за това доколко е по-добро от другите средства⁵. Скорошно проучване показва, че задължителното гласуване има незабележим ефект върху политическото знание или интерес⁶, нито върху изборните резултати⁷.

---

¹ Lijphart, Arend. 1997. Unequal Participation: Democracy's Unresolved Dilemma. *American Political Science Review* 91 (2): 1 – 14.

² Ringen, Stein. 2004. The Message From Norway. *Times Literary Supplement*. February 13.

³ Gratschew, Maria. 2004. Compulsory Voting in Western Europe. In *Voter Turnout in Western Europe Since 1945: A Regional Report*, ed. Rafael Lopez Pintor and Maria Gratschew, ch.

3. International IDEA, с.30

⁴ Пак там, с.29

⁵ C. Ballinger. *Democracy and Voting*, 29-35. London: Hansard Society Democracy Series, с.6

⁶ Engelen, Bart. and Marc. Hooghe. 2007. Compulsory Voting and its Effects on Political Participation, Interest and Efficacy.

⁷ Selb, Peter, and Roman Lachat. 2007. The More, The Better?